

|| શ્રી પરમાત્મને નમઃ ||

શ્રી સદગુરુની સ્તુતિનાં અને શુદ્ધ
મુમુક્ષુઓનાં અભિલીખીત પદો-
થોની યાચનાનાં પદો.

ય બ્રહ્મા વરુગંધં રુદ્રમરુત સ્તુન્વાત દિવ્યે સ્તંભે ।
વેદં સાંગ પદક્રમોપનિષદૈર્ગાયતિ ય સામગત ॥
ધ્યાનાવસ્થિત તદ્વતેન મનસા પચ્યતિ ચ યોગિન ।
યસ્યાં ત ન વિદુઃ સુરા સુરગણા દેવાયે તસ્મે નમઃ ॥

અન્ય પુસ્તકમાંથી ઉતારો કરી
છાપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શેઠ નારણભાઈ કેશવલાલ પેટલાદ.

નડીઆદમાં માથ પીપળી નજીક જણેશ પોળ સામે

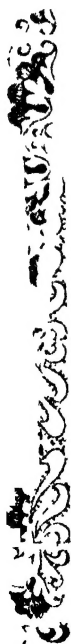
“ તિભૂવન ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં થા

મુળભાઈ દુલવદાસે છાપ્યું

આવૃત્તિ ૩૭

પ્રત ૧૧૦૦

સ. ૧૯૭૧] કૌંમિત અમુલ્ય [સને ૧૯૧૫

જાણવું જાણવું
 ૧૦૪૮
 ૧૦૪૮
 ૧૦૪૮

જાણવું જાણવું જાણવું, નથી કો કોઈનું પ્યારા
 ટળેથી સ્વાર્થ પોતાનો, ધરો રસ્તો બીજો પ્યારા
 સમજ તું વિશ્વને જીવું, તજી દીલ શોકને પ્યારા
 નહિ વશ મોહને થાવું, મુઝાવું ના જરી પ્યારા
 વરી હીમત મદા રહેવું, સહેવું થાય જે પ્યારા,
 કસોટી કારમી જગમા, તુ હગમા કોઈથી પ્યારા
 રહે મતલબ સૂઝીજ રાજી, દગાળાજીજ કરનારા,
 સમયપર શીથને આપે, મળે વીરલાજ કો પ્યાગ
 હશે થાનાર જે થાવું. નથી મટનાર કો કાળે
 ભરૂંસે ધશને ગહેવું, સદા એકતાર થઈ પ્યારા
 નહિ પુરુષાર્થને ત્યજવો, ધરી મન ધીરતા પ્યાગ
 લરો બાજી જગતસાથે, ધરી ગુરવીરતા પ્યારા
 અનીતિને તજી દઈને, ભરો પગલા નીતિ રસ્તે,
 ક્તેહ છે માચની મહુમા, બહુમા માન છે પ્યાગ
 નહિ કીસ્મત કરી રોવું જગત જોવું તપાસીને
 અનુભવ થાય છ એથી, જળાવે તત્વને પ્યારા
 જગત જળજની દાસ, વમે આનદની દાસી,
 વળી મોહ શોકના ભાગ હટે નહિ તત્વ વિજ પ્યાગ
 વિચારી તત્વને શોધો, ન દેશો દોષ કોઈને
 મદા નરમીહ સમ થઈને, વિચરજો વિશ્વમા પ્યાગ

મહ

સહ

સહ

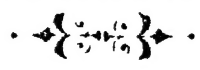
મહ

નહ

મહ

૫૬

૫૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

| ગુનગતી & પૌરાણિક નગર

અનંતમાત્ર ૫૮૪૪

ગાંધી

પુસ્તકનંદા ૨૧૧૦૧૦૧ ૫૬૧

તિથિ ૨ - ૧૪

॥ श्री परमात्मने नमः ॥

श्री सद्गुरुनी स्तुतिनां अने शुद्ध
मुमुक्षुओंनां अलिखीपीत पदा-
र्थोनी याचनानां पदो.

— ५०४ —

य ब्रह्मा बहर्गेंद्र रुद्रमरुत स्तुन्वात दिव्ये स्तव ।
वेदै सांग पदक्रमोपनिषदंगावति य सामगः ॥
एतान् पदेषु सद्गतेन मनसा पश्यति न योगिनः ।
वस्यां न न बिदुः सुरा सुरागा देवाय तस्मै नमः ॥

अन्य पुस्तकमांथी उतांरो करी
छपावी प्रसिद्ध करनार

शेठ. नारणुभाई केशवदास पेट्लाह,
नडीआहमां साथ पीपणी नलुक गळेश पोण साभे
“ लिखून ” प्रिन्टींग प्रेसमां था.

मुणलुभाई हुलवदासे छाप्पुं.

आवृत्ति ३७.

प्रव १७ ००

सं. १६७१] कीर्तित अमुक्य [मार्च १६१५

(૨)

દોહરો.

ભક્તિ ભકત ભગવત ગુરુ, ચતુર નામ વપુ એકઃ
તીનકે પદ વંદન કીયે, નામત વિદ્ય અનેક

પદ.

જન્યુ છું જગતાન હું વિનયથી વિનતી કાને ધરો,
થાતી આ કળીકાળમા કુબુદ્ધિથી પીડા ગધી પરહરો-
એએ જે થકી આવરી નીતિ સુખે સન્માર્ગમા સુધરી,
નિત્યે દીલ વિષે સનાતન સદા ધર્મે પુવૃત્તિ કરી

- હ્રમજ -

ચળચળ પ્રીયળધુ શ્રદ્ધ નક્ષત્ર તારા,
ચળચળ પ્રાચળધુ મહેલ મદિર સારા
ચળચળ પ્રીયળધુ પૃથ્વીને આપ આદી,
ચળચળ પ્રીયળધુ મેરૂ વિધ્યાચળાદી
ચળચળ પ્રીયળધુ સૂર્ય પ્રજ્ઞાડ મોટા.
ચળચળ પ્રીયળધુ ચંદ્ર છદ્રાગ છોટા.
ચળચળ પ્રીયળધુ વિષ્ણુને રૂદ્ર જેવા,
ચળચળ પ્રીયળધુ લક્ષ્મી પ્રજ્ઞાદી દેવા
અચળજ પ્રીયળધુ સત્ય પુરૂષ વાક્ય,
અચળજ પ્રીયળધુ ધર્મ સત્ય સનાતન,
અચળજ પ્રીયળધુ સર્વદા સાક્ષીભૂત,
અચળજ પ્રીયળધુ સચ્ચિદાનંદરૂપ

(3)

॥ हरि : ॐ ॥

पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णं मृदन्त्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णं मेवा वशिष्यते ॥

“ कथानां प्रारंभमां भगवत्परायणम् । ”

ओंकारं बिन्दु संयुक्तं नित्यं ध्यायन्ति योगिनः
कामदं मोक्षदं यैव ओंकाराय नमो नमः ॥ १ ॥
नारायणं पद्मं लव वशिष्ठं शक्तिं च तत्पुत्रं पराशरं च,
व्यासं शुक्रं गौडपदं महान्तं गोविन्दं योगीन्द्रं मध्यान्त्यं शिष्यम् ॥ १ ॥
श्री शंकराचार्यं मध्यान्त्यं पद्मं पादं च हस्ताभ्यां च शिष्यं,
ततोऽहं वार्त्तिककारं मन्यानस्मद् गुणैः स तत्मानतोऽस्मिन्
सनदनं श्री सनकं सनातनं सनत्कुमारं च सनत्सु भक्तं,
श्रीवामदेवं च शुक्रं महान्तं नमामि लक्ष्म्या निजं योषं सिद्धयै ॥ ३ ॥
शंकरं शंकराचार्यं केशवं आदरायणं,
सूत्रं लाम्प्यं कृतौ वदे लगवतौ पुनः पुनः ॥ ४ ॥
श्रुतिं स्मृतिं पुराणानां भाष्यं कङ्कालयं,
नमामि लगवत्पादं शंकरं लोकं शंकरं ॥ ५ ॥
कृष्णाय वामदेवाय हृष्ये परमात्मने,
प्रणतं कलेशनाशाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ ६ ॥
नारायणं नमस्कृत्य नरं यैव नरोत्तमं,
देवीं सरस्वतीं व्यासं ततोऽन्यं मुदीरयेत् ॥ ७ ॥

(૪)

ગુરુપ્રદક્ષા ગુરુવિંધ્ય ગુરુદેવો મહેશ્વર,
ગુરુદેવ પરબ્રહ્મ તસ્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ
ધ્યાન મૂલં ગુરોર્મુર્તિઃ પૂજા મૂલં ગુરો પદ,
મંત્ર મૂલં ગુરોર્વાક્યં ભોક્ષમૂલં ગુરો કૃપા.

તત્રૈવ ગङ્ગા યમુના ચ વેણી ગોદાવરી સિન્ધુ સરસ્વતિ ચ ॥
સર્વાણિ તીર્થાણિ વસન્તિ તત્ર યત્ર । ચ્યુતેદારઃ કથાપ્રસંગઃ ॥

(કથાના અંત ભાગની સ્તુતિ.)

અચ્યુત શાશ્વત નિપ્રપચ્યાત્મક નિગુણ નિઃકલ્પ નિર્ભય વ્યાપક
નિષ્કલ્પ સચ્ચિદાનન્દ ઉપોન્મ્યદ આદ્ય દેવસ્ય ગૃહ્ણ દેવ ભજ્યે.
ય-યપ્રમાદા દ્વલભેવ વિજ્ઞાનમુખ્યેવ સવ પરિકલ્પિત ચ,
દન્ત્ય વિગ્નનામિ સદાત્મરૂપ તન્વાદિપદ્ય પ્રજ્ઞાતોન્મિ નિત્ય.
પ્રત્યહ પાપ્યહ વિપ્યહ નોદ્યત ત્રિયશિંગર્ય પ્રતિપાદ્યેત ગત,
થુતૈર્નુત યોગકલાલિંગાવૃત નમામિત શકઃ દૈશિકતત.
ગ અશનન્દ બોધાય શિષ્ય મતાપ હારિણે,
સચ્ચિદાનન્દ ઉપાય ગમાય ગુરુવે નમઃ

॥ હારિઃ ઐ ॥

શ્રી સદ્ગુરુ દેવની આરતી.

જય સદ્ગુરુ ન્યામિહ (૨) આગતી ઉતાઃ (૨)

પ્રભુ અન્તર્યામિ જયદેવ જય ગુરુદેવ

.. ૧

આદિતે અવિનાશ પદાર્થ પુરમા, પ્રભુ પદાર્થ

ભક્તવત્સલ ભગવાન (૨) વસિષ્ઠા છો ઉરમા.

જયદેવ ૨

(૫)

- ૧ સોમે સત્ય ચરણ મુન્દગતા શોભે પ્રભુ મુન્દગતા
 નિરખે નરને નાર (૨) મુનીનાં મન લોભે ગયદેવ ૦ ૩
 મગળ મર્તિ મહારાજ ત્રિગુણાતીત કહાવે, પ્રભુ ત્રિગુણા
 પિણ્ડ અભાણ્ડની પાર (૨) ભક્તજનને ભાવે ગયદેવ ૦ ૪
 શુદ્ધિ અનુપમ સાર ગાય વેદની વાણી પ્રભુ ગાય
 ઉપનિષદના સાર (૨) મન લ્હા જાણી ગયદેવ ૦ ૫
 ગુરૂ પ્રગટ કરેણાગાર, ભક્તને અલ્પ વિદ્યા આપી પ્રભુ ભક્તને
 કાટિ જન્મના કર્મે (૨) તે નાખ્યા કાપી ગયદેવ ૦ ૬
 શકર સદ્ગુરૂ સાચ છવ કાદક જાણે પ્રભુ છવ
 અપધાનદ અદ્વૈત (૨) તે મુખ તે માણે ગયદેવ ૦ ૭
 ગાને સમજે જે કાદ તે કેવલ પામે પ્રભુ તે ગયદેવ ૦ ૮
 કૃણાદ ભજ મોદ (૨) ગભ રદના સામ ગયદેવ ૦ ૯

શ્રી ગુરુ નમસ્કાર: ॥

॥ હરિઃ ૐ ॥

- અભ્યાનન્દ પન્મ અખન્દ કેવલ જ્ઞાનમતિ
 દ્વન્દ્વાતીત ગગન સદૃશ તત્ત્વમ યાદિ લલ્ય ૧
 એક નિત્ય વિમલમચલ સર્વ ધી નાલિભત,
 ભાવાતીત ત્રિગુણુરહિત સદ્ગુરૂ ત નમામિ ૨
 અસાગ સાગર સમુત્તરજૈક મત્રમ
 અભ્યાદિ દેવ મુતિ પ્રજ્ઞિત સિદ્ધ મત્રમ ૩
 તાન્દ્રિય દુખ ભય શોક વિનાશ મત્ર
 વન્દે મહા ભયહર ગુરૂસંગ મત્રમ ૪

શ્રીમત્પર બ્રહ્મ ગુરુ નમામિ શ્રીમત્પર બ્રહ્મગુરુ લબ્ધમિ, ૪
 શ્રીમત્પર બ્રહ્મગુરુ વદામિ શ્રીમત્પર બ્રહ્મગુરુ મ્ભરામિ. ૫
 ગુરુપાદ પ્રસાદેન જ્ઞાનમુત્પદ્યતે સ્વયમ્,
 યેનોધ્ધૃતમિદં વિશ્વ તત્ત્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ ૬
 અજ્ઞાન તિમિગન્ધાય જ્ઞાનાજન શલાક્યા,
 ચક્ષુરુન્મિલિત યેન તત્ત્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ ૭
 અખંડ મહાકાશ વ્યાપ્ત યેન ચરાચર,
 તત્પદ દર્શિત યેન તત્ત્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ ૮
 સર્વ શ્રુતિ શિષોરુન્ન વિગદ્યત પદાભુજ
 વેદાન્ત પદ્મ સ્પર્થાય તત્ત્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ ૯
 યય મન્ગલ માત્રેણ દૈવલ્ય લબ્યતે :યય,
 મદૈવ સર્વ સમ્પત્તિ તત્ત્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ ૧૦
 ચેતન્ય શાશ્વત શાન્ત વ્યોમાતીત નિરંજન,
 બિન્દુ નાદ કલાતીત તત્ત્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ ૧૧
 યથાચર જગમ યૈવ મચર ચમેવચ,
 યેન વ્યાપ્ત જગત્સવ તત્ત્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ. ૧૨
 જ્ઞાન શક્તિ મમાઙ્ગ તત્ત્વમાત્રા વિભૂષિત
 ભુજિત મુક્તિ પ્રદાતાઃ તત્ત્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ ૧૩
 અનેક જન્મ મપ્રાપ્તિ કર્મબન્ધ વિદાહિને,
 ચાત્મજ્ઞાન પ્રભાવેન તત્ત્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ. ૧૪
 જોષણ લય સિન્ધ્યાશ્ચ દીપન જ્ઞાન સપદાં,
 ગુરુ પાદોદક સમ્યક્ તત્ત્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ. ૧૫
 નગુરો ન્ધિક તત્ત્વ નગુરો ન્ધિક તપ.

गुरे ज्ञानात्परं तत्त्वं तन्मै श्री गुरुवे नमः	१६
मन्नाथ श्री जगन्नाथो भद्रं गुड श्रीजगद्गुडः,	
ममात्मा सर्व भतात्मा तन्मै श्री गुरुवे नमः	१७
ध्यानमल गुरोर्भुक्तिं पवन मल गुणे पद्म	
मंत्र मल गुरोर्वाक्यं भोक्षमल गुणे कृपा	१८
गुरुरादि रत्नाश्चि गुडं पद्ममयैतम्,	
गुरे मत्र समोनाम्नि तन्मै श्री गुरुवे नमः	१९
सप्तसागर पयन तीर्थ ज्ञान कल सदा,	
गुरोपाश्रित्य व्यापि सदसागेन दुर्लभम्	२०
गुरोरेव जगत्सर्वं ब्रह्मा विष्णु शिवात्मकं	
गुरो पवनं नाग्नि, तन्मात्सं पृथगेह गुडम्	२१
आनन्दमानन्दकं प्रसन्न ज्ञानव्यवस्थां निजभोध युक्त,	
योगीन्द्रमीश्वर लवगेग वैद्यं श्रीभद्र गुडनित्यमल नमामि २२	
नित्य शुद्ध निगलास निगडा निरञ्जन,	
नित्यभोध विमानन्द गुडं ब्रह्म नमाम्यह	२३
नमो नवन नाथ सदस्य मर्त्ये, सदस्यपादा दिशिग उपाहये,	
सदस्य नाम्ने पुडपायशावते, सदस्यद्रोडी युगधाणि नमः २४	

श्री रामचन्द्रजी स्तुति.

श्री रामचन्द्र कृपालु लज मन हजल लव लय दाडलु,	
नवकज लोचन कजभुज कजकज पद उगडलुम्	१
कदर्थ अगणित अभिन छवि नन नील नीरज मुन्दरं,	
पटपीत मानहु तडित इयि सुयि नौमि जनकमुतावर.	२
शिर डिगिट कुडल निलक याउ उदार अग विभपणु,	

(૮)

આગ્નિ બુદ્ધિ રાગ ચાપધર સત્રામજિત ખર દૂધણું. ૩
 ભજ દીનપન્થુ દિનેશ દાનવ દલન દુષ્ટ નિકેદન,
 રંધુનન્દ આનન્દ કેદ કૌશલચંદ દશરથ નદન. ૪
 દત્તિ વદિત તુલસીદાસ શકર શેષ મુનિમનરજન,
 મમ હૃદયદગ્ધ નિવાસ કરિ કામાદિ ખત્તદલ ગજનમ્. ૫

ગીયાવર ગમચદ્રકી જય
 ગ્ધુપતિ ગમચદ્રકી જય
 પવનસુત હનુમાનકી જય
 વન્દાવન કૃણુચન્દ્રકી જય
 ઉમાપતિ મહાદેવકી જય
 ગોલો ભાઈ સખ સતનકી જય
 હન્દર માહાદેવ

સવૈયા.

બેધ વિવાનક બેધ કરે નિત્ય, ગુહ્ય ન્વરૂપેષો લલ ખતાવે,
 પચ્છ ભેદકે છેદક હે પુત્રી, કલેશલુ પચ્છે મુલ ગમાવે;
 ભક્તિઃ જ્ઞાન વિગગ દદાવત, શીલ સતોપકી નાવ ચટાવે,
 શ્રીજનકાનામ નિવાસ સદા મુખ, આશોક પાશોક શીલ નસાવે.

(દોહા.)

ચગ્ગ કમલ ગુરૂંદવ તવ, અમલ ગગ તે આલિ
 સદા ગ્રેહ મમ ગિરાવર, અવર ન માગલુ કાલિ.

ચાખકો.

હરિ ભજ લાવી ઉમગ, મનવા.
 પગપણ બનત પ્રસગ, મનવા
 માયા કે કાયાના ભાઈ,

સમજી ત્યાગ તરંગ	મનવા. •
સાધુ સગનું આપ્યું જગમા,	
નહાવા નિર્મળ ગંગ	મનવા.
ધડી પલકમા જાગે ઉડી,	
આ તુજ અંગ પતંગ	મનવા.
ગ કીધેલા કાગળ જેવા,	
વલવાસી વિહંગ	મનવા
ગ ભ્રમિપર યુદ્ધ મંચે ત્યમ,	
જુદો જગનો જંગ	મનવા.

દોહરા તથા સાખીઓ.

નામ ન યા તો ક્યા હુવા, જે અતન્હૈ હેતઃ
 પતિવ્રતા પતિએ ભજે, ક્યાહુ નામ નહી લેત.
 પ્રેમભાવ એક ચાહીએ, બેપ અનેક ખનાય.
 ભાવ પ્રભમે પાસકર, ભાવે ખનમે જાય.
 શીખનકુ એહ ચાહીએ, ગુરુકો સગમદે.
 ગુરુકો એસા ચાહીએ, શીખનમે નહી લે
 પટનેડી હદ સમજ હૈ, સમજેડી હદ જ્ઞાન
 જ્ઞાનની હદ હરી નામ હૈ, યહ સિદ્ધાન્ત ઉગ્ર આન
 નાગયજી નીજ હીયમે, અપનો દોષ નિહાર
 તા પીછે તુ ઔરકો અવગુન ભલે વિચાર
 જનત હમારી આતમા, પગમેશ્વર પગિવાઃ
 મગા હમારા સત હૈ, શીખર સગ્ગનહાર
 જનત હમારી આતમા, પ્રાણુ હમારે વામ.
 અક્ષય હમારા દૃષ્ટ હૈ, ગગન હમારો ગામ

ક્યા ધરતીકો ફેર હૈ, ક્યા આલકો તોલ;
 ક્યા સાધુકી જનન હૈ, ક્યા પારસકો મોલ
 અવિનાશી કે આશરે, અજરામરકી ઓટ,
 દાદુ શનૈ સતંક, કદી ન લાગે ચોટ
 દયા ગરીબી બદગી, મુમતી શીલ ચલાવ,
 એ તે લલણુ સાધકે, આદિ ભક્તિ શણગાર
 સાધન માગે માગણુ, જે માગે વે લાડ,
 સતી ન પીમે પીસણા, પીમે એ તો ગડ
 નીચ નીચાઈ નહી તજે, જે પાવે સતસંગ,
 તુલસી ચંદન લપટીકે, વિપ ન તજે બુજગ
 તુલસી તલા ન જનઈએ, જનમ બુમકી ગામ
 ગુણ અવગુણ જનને નહિ, ધરે પીછડો નામ
 ક્યુ કીજે એસી જતન, જનમે કાજ ન યય
 પરવતપર ખાદે કુવા, કેમે નીકળે તોય
 નામ લીયા જેને સખ લીયા, સકલ શાસ્ત્રકા બેદ,
 ખીના નામ નન્કે ગયા, પદ પદ ચારો વેદ
 એવ થકે પ્રહ્લા થકે થકે શેષ મહેશ,
 ગીતાડુ ત્યા ગમ નહી, વહા મનગુરુકા દેશ
 કાલુ ડ ધન ધામ હય, કાલુ કે પરિવાર,
 તુલસી એમે દીનકું, સીતાગમ આધાર
 જનનમે જુગદીશ હય, હલામે હરિ સાર
 ગમે ગમ ગમ રહ્યો, તાકા નામ જુહાર
 કબીર કહે કમાલકુ, દો ખાતો લીખ લે;
 કર સાહેબકી બદગી, ચૌર બ્રખેકુ કૃષ્ણ દે

૫૮૪

(૧૨)

તુલશી કહત પુકાર કે, મુનો સકલ દે કાન;
હંમદાન ગજ દાન તે, બડો દાન મનમાન
રામ ભરોસો રાખ લે, અપને મનકે માહિ;
કાજ મળડી ગુધારીહી, બીગડે કષ્ટ નાહિ
રામ ભરોસો છાડકે, કરે ભરોસા ઓર,
ગુણ મ પતડી કયા ચલી, નર્ક ન પાવે ઠોર
માયા હે બહુ ભાતડી, કોઈ બરચે કોઈ ખાય,
એક મીલાવે નામસે, એક નર્ક લેઈ જાય
માગણ મગણ અમાન હે, મત કોઈ માગો બીજ,
માયાસે મરના લલા એ મતગુરૂની રીત
કચન તજવા મુલમ હે, સૂક્ષ્મ ત્રીયાકો નેહ,
નિદા રતુનિ ત્યાગવા તુલશી દુર્લભ એહ
આધુ ભુખે ભાવકે, ધનકે ભુખે નાહિ,
જે આધુ ધનકે ભુખે, વેાડી આધુ નાહિ
લેનેકુ હર નામ હે, દેનેકુ અન્ન દાન,
તરનેકુ આધીનતા, બુડનેકુ અભિમાન
કાલ કર તો આજ કર, આજ કર તો અબ,
અવમર વીચો જાત હે, પ્રીર કરેગો કબ
નારી નમાવ તીન ગુણ, જે નર પાસે હોય,
ભક્તિ મુક્તિ નિજ ધ્યાનમે, બેડ ન શકે કાંય
પડિત આગ મશાલચી, દોનો મુઝે નાહિ,
ઓરન કો કરે ચ દના, આપ અધેરે માહિ,

(૧૨)

જ્યાં તીલમાહિ તેલ હે, જ્યાં ચક્રમક મેં આગ,
 તેરા પ્રીતમ તુજમૈ, જાગ શકે તો જાગ
 મેં અપરાધી જન્મકા, નખશીખ ભર્ય. વિકાર,
 તુમ દાતા દુઃખભંજના, મેરી કરો સભાગ
 કબીર નીંદક મત કરો, જીવો આદ જુગાદ,
 હમતો સદગુરુ પાઈયા, નિદકકે પરસાદ
 હુ ખમેં સુમરન સખ કરે, સુખમેં કરે ન કોય
 જો સુખમેં સુમરન કરે, તો હુ ખ કાહે હોય
 જાત ન પુછા સાધુકી, પુછ લીજીએ જ્ઞાન,
 મોલ કરો તલવારકા, પડા રહેને દો મ્યાન
 નાહિ શીતલ હે ચંદ્રમા, હીમ નહિ શીતલ હોય,
 કબીર શીતલ સત જન, નામ સનેહી જોય
 હમ જાનેથે ખાયગે, બહુત જમી બહુ માલ,
 જ્યોકા ત્યોહી રહ ગયા, પકડ ગયા લે કાલ
 દેહ ધરે કો એહ ગુણ, દેહ દેહ કુછ દેહ,
 કહે કબીરા દેહ તું, જબ લગ તેરિ દેહ
 દેહ ખેહ હો જાયગી, ફીર કોન કહેગા દેહ,
 નિશ્ચય કર ઉપકારહી જીવનકા ફલ એહ
 આસન મારે ક્યા હુઆ, મરી ન મનકી આશ,
 તેલી કેસ ખેલ જયુ, ધર હી કોસ પચામ
 નામ લજો મન ખસ કરો, ચહી ખાત હૈ તત,
 કાહે કો પઢી પઢી મરો, કોટીક જ્ઞાન ગરંથ

(૧૩)

માધ મીલે સાહેબ મીલે, અતર રહી ન રેખ,
 મનઆ વાચા કર્મના, સાધુ સાહેબ એક.
 કામીકા ગુરુ કામ હે, લોભી કા ગુરુ દામ,
 કળીન્કા ગુરુ સંત હે, સો સંતનકા ગુરુ રામ
 કળીર કહે કનક કામની, દોનો વિકટ બડી જાળ,
 જાત હે હરી મીલનકુ, તો બીચમે ડાલે સાલ
 કપટી કે મન કપટ બસે, શુર કે મન સત્રામ,
 લોભી કે મન ધન વસે, કળીરાકે મન રામ
 સાહેબકા ઘર દુર હય, જેસી લખી ખજુર,
 ચડે તો આખે પ્રેમરમ, ગીરે તો ચળના ચુર
 કામ કાધ મદ લોભકી, જળ લગ મનમે ખાન,
 તુલશી પડીત મૂરખા, દોઉ એક સમાન
 પાણી વાધ્યો નાવમે ઘરમા વાધ્યો દામ,
 દોનુ હાથ ઉલેચીએ, એહી શીઆનો કામ.
 નારાયણુ યા જગતમે, ચહ દો વસ્તુ સાર;
 અબસો મીઠો બોલવા, કરવો પર ઉપકાર
 નારાયણુ દો બાતકો, દીજે સદા વિસાર,
 કરી ભુરાઈ એરને, આપ કીઓ અવતાર
 બની બનાઈ બન રહી, એર બનનેકી નાહિ;
 તુલશી યા વીધી સમજકે, મગન રહો મન માહી.
 ગગા જમના ગોદાવરી, સિંધુ સરસ્વતી સગ,
 સકલ તીર્થ તહિ વસત હે, જહા હરિ કથા પ્રનગ

(૧૪)

કબીર આપ ઠગાઇએ, ઓર ન ઠગીએ કોય,
આપ ઠગાએ સૂખ ઉપજે, ઓર ઠગે દુ ખ હોય
કબીર માલા કાષ્ટકી, બહોત જપનકા ફેર,
માળા ફેરો શ્વાસકી, જામે ગાઠ ન મેર
ભૂપ દુ ખી અબધૂત દુ ખી, દુ ખી રક વીજરાત,
કહે કબીર એ સખ દુ ખી, સુખી સત મન જીત
સાહેબકે દરબારમે, સચ્ચેકુ શીરપાવ,
જીઠા તમાચા ખાયગા, કચા રક કચા રાવ
કબીરા કહે મેં ટેક ગ્રહી, ગ્રહી શકે ન કોય,
પલભર વીસરું રામકું, તો ગુરૂ હત્યા મોરે હોય
કબીરા પુકારી યું કહે, શોધો આપ શરીર,
પાચે ઈદ્રી વશ કરો, તો આપે દાસ કબીર
કબીર સખ જન નીર્ધના, ધનવતા નહિ કોઇ,
ધનવતા સોઇ જાણીએ, જા કે રામ નામ ધન હોય
સુમરનકી સુધી યું કરો, જેસે દામ કગાલ;
કહે કબીર વીસરે નહિ, પલ પલ લે સભાગ
સુમરન સોમન લાઇએ, જેસે કીટ ભીરગ,
કબીર વીસારે આપકો, હો જાય તેહીરગ
કબીર ક્ષુધા કુતરી, કરત ભજનમેં ભગ,
ચાકો દુકડા ડાલકર સુમરન કરો નિ શક.
કબીર વેરી પ્રબલ હય, એક જીવ રિપુ પાચ,
અપને અપને સ્વાદકો બહુત નચાવે નાચ.

(૧૫)

તુલશી અમરમે, લાત લાતકે લોક
 અમરે લીલી મીલી ચાલીએ, ની નાવ એગ
 ના નામ રહેતે રહે, જગ લગ ઘટમે પ્રભુ,
 કળાદુકે દીનકથ પ્રકૃ, શબ્દ પડેગા કાન
 નતીજા મત નવ હાડીએ, મત રાંડે પત જર,
 મતકી બાધી લક્ષ્મી, શીર મીલેગી આય
 રામ નામ કહતે રહે ધરે રહે મન ધીર
 મન મુદારીલી, મુખ મિધુ મધુવીર
 પર નિદા પર નાની અર, પર કબ્યનકી આશ,
 હાડિ તીનો આતકું, ભરે એક અવિનાશ
 મન નામ અમ કોઈ હો, હગ હાંકાં જોગ ચોર,
 પિના પ્રમે રીએ નહિ, તુલશી નદ શીગો
 કાટિ વિદ્ય હામા મુજન તરે ન હરિ કે નામ,
 જેસે સતિ હુનાસકો ગિને આપનો ધામ
 તુલશી પશ્રીકે પીએ, ઘટે ન મરિતા નિર
 ધર્મ કીએ ધન ના પ્રટે, મહાય હરે મધુવીર
 તુલશી પૂર્વકે પાપસે, હરિ ચર્યા ન મહાય,
 જેસે જવરકે જોરસે, ભોજનકી રૂની જાય
 સંત બહે પરમાર્થી, શીતળ ઉનકે અંગ
 તપત જુઝાવે જોરકી, હે હે અપનો ગંગ
 કંચન ત્યજ્યા સહેજ હય, સહેજ ત્રિયાકા નેહ,
 માન બગાઈ જોર ઇર્ષ્યા, તજ્જો દુર્લભ એહ.

(૧ :)

જેમ્મી મીઠી લગન છે, ગમ કથાંત્રી ગાથ,
 એસી લાગે હરિ કથા, તો તરવો કથા ખાત.
 રામ નામ કો આલસુ, ભોજનકો હુશિયાર,
 તુલશી એસે મનુષ્ય કો, વારવાર ધિછાર.
 મેં જાડ્યુ હરિ દુર હય, હરિ હય હૃદયામાંહી,
 આડી ત્રાટી કપટકી, તાસે દીસત નાહિ
 શ્વાસે શ્વાસે રામ ભજ, મીથ્યા શ્વાસ મત ખોય;
 ના જાણું એ દાસકી, આવન ફીર નહિ હોય
 તુલશી તલપ ન છોડીએ, નિશ્ચે લીજે નામ,
 મનુષ્ય મનુરો દેત છે, કયું રખેગો રામ.
 અવસર વિના વચન વૃથા, નીતિ વિના નરેશ;
 વૃથા કૃષ્ણ લક્ષ્મિ વિના, માનવી જન્મ વિશેષ.
 વાસુદેવ પ્રભુ છોડકે, અન્ય દેવ રતિ જોય;
 સુકાનદ કહે ગગ તટ, ખોદત કુપ સઠ સોય
 હરિજન તો હાર્યા લજા, જીન દે સસાર;
 હાર્યા સો હરિસેં મીલે, જીત્યા જમકે દ્વાર.
 પારસમેં અરૂં સંતમેં, ખડો અંતરો જન;
 વો લોહા કંચન કરે, વો કરે આપ સમાન
 જહાં દયા ત્યાં ધર્મ છે, જહાં લોભ ત્યાં પાપ,
 જહાં ક્રોધ ત્યાં કાળ છે, જહાં ક્ષમા ત્યાં આપ
 નારી નિંદા મત કરો, નારી નરકી ખાણ;
 નારીસેં ઉત્પન્ન ભયે, છુ પ્રહ્લાદ સમાન.

નિંદા હમારી જો કરે, મીઠા હમાના સાય
 સાળુ છે કે ગાઠકા, મેલ હમારા ધોય
 બીન સત્સંગ ન હરી કથા, તાબીન મોહ ન જાત;
 મોહ ગયે બીન રામ પદ, હોય ન દ્રઢ અનુરાગ.
 હો ખાતન કો ભુલ મત, જો ચાહત કંઠ્યાણ,
 નારાયણ એક મોતકો, દુજો શ્રી ભગવાન
 તનકર મનકર વચનકર, કાહુકુ હુ ખવત નાહિ,
 તુલશી એસે સંતજન, રામરૂપ જગમાહિ
 રદો રામ નિત્ય લાવશુ, કરો પ્રીત ભગવાન,
 તજો કુકર્મ નિજ ચિત્તાનુ, ચહો જો પદ નિવાળ
 લઘુતાસે પ્રભુતા વધે, પ્રભુતાસે પ્રભુ દર,
 કીડી મીશરી ખાત હે, હસ્તિ કાકત ધૂળ
 લીખના પઢના ચાતુરી, તીનો ખાતા મહેલ,
 કામદહન મન વશ કરન, ગગન ચઢન મુકેલ
 સત સદગુરુ શાસ્ત્રશ્રુતિ, સખ ગીત ગીતે તોલ,
 જીવ પ્રહ્લ સોઈ એક હૈ, કહત ગજાઈ દોલ
 બહુત પુન્ય કરી મિલત હૈ, જ્ઞાનીકો ગગ આય,
 મળ અંધન કો તત્વ સો, પલમે દેત ખતાય
 મનુષ્ય જન્મ દુર્લભ હય, મીલે ન વાગવા,
 તરવરસે પત્તા ખરે, ફીર ન લાગે યાગ
 માલા તો કરમે ફીરે, જીભ ફરે મૃગ માહિ,
 મનજા તો દશ દીશ ફીરે, એ તો સુમરણ નાહિ.

(૧૮)

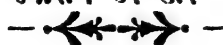
બે તું ચહે મુજકા, મતી કહુ ર ખે આશ;
 મુજ સગીએ હો રહે, અળ કહુ તેરે પામ
 લોજન છાજનકી નહિ, સોત્રે હરિદાસ,
 વિશ્વ લગણ પ્રભુ કરત હે, એ કયુ રખે નિરાશ,
 લક્ષિ ધીજ પલટે નહિ, બે બુગ જાય અનંત,
 હવે પીય ધર અવતરે, તે કે ચ કો મન
 જપ માલા છાપા તિલક નર ન એકે કામ,
 મન કામે નારો વૃથા, ગાયે રાયે ગમ
 દયા ધર્મ કો મૂળ હે, પાપ મૂળ અભિમાન,
 તુલશી દયા ન જાડીએ, જળ લગ પ્રદમે પ્રાણ
 ન ત ન છાટે અંતતા, કોટિક મીલે અનંત,
 રાધ્યાગીરી ભુજંગ લગે, શીતલતા ન તજત
 જન ભુજ નહ હો જં, બલ તજ નિર્બલ હેય,
 હો મળી તે દામ કો, ગાજ શકે નહિ કોય
 શીતલ શબ્દ ઉચ્ચારીએ, આડં આનીએ નાહિ,
 તેરા પ્યારા તુજ મેં, દશમન ખી તુજ માહિ
 આશા ન કરે એતરકી, આપ કરે ઉપકાર,
 જગમે સો જન જનીએ, ભગવતકા અવતાર
 નીર્વિકલ્પ ગાનકમય, સ્વ સ્વરૂપ નિર્લેપ,
 મનકી જેમી ભાવના, તેમો ફલ તીહીં હેત
 તુલશી કહે ઇસ જગતમે, મળએ મીલીએ ધાય;
 આ જાણે કીય એમમે, સમચંદ્ર મીલી જાય.

(૧૯)

અહકારકો અગ્નિ મૈ, બહોં જાત સંસાર,
 તુંગશી બચ ગયે સત જન, કેવળ નામ આધાર
 રે મન કયું ભટકત પ્રીરે, ભજ શ્રી નંદ કુમાર,
 નારાયણ અજહુ સમજ, ભયો ન કહ્યુ ખીગાર
 નારાયણ હરિ ભજનમે, તું નહિ દેર લગાય,
 કયા જાણે આ દેહમે, શ્વાસ રહે કે જાય
 ધન જોખન યુ જાય ગો, જા વિધી ઉડત કપૂર,
 નારાયણ ગોપાલ ભજ કયુ ચાખત જગધૂર
 નિજ સ્વારથ કે મિત્ર સખ, એહી જગતકી ચાલ,
 નારાયણ ખીન સ્વારથી, હે તુ નદકો લાલ
 પુણ્ય પાઠ પૂજા પ્રગટ, કરત સહિત અહકાર;
 નારાયણ રીઝે નહિ, ચતુરન કે સરદાર

પદ ૧

, ભજ મન મે- ગોકુલચર ૮૬
 કુન્દચંદ્ર ગોપમયેન્દ્રં શ્રી પ્રજ્જરાજ કીશોર,
 શોભતિ બાલ, મદન ગોપાલ, ગોપીજન ચિત ચાર. ૭
 ન્યાવનવાસી, રાસ વિલાસી, નટવર નદ કુમાર,
 પીરીવર ધરણ, ભક્તભરણ, મદન માલામદ માર ૮.
 મધુપુરી ભુપ, અકળ સ્વરૂપ, શરણાગત પ્રતીપાલ,
 કમણીનાથ, શ્રુતી ગુણ જાત, મહા મતિ દીન દમ્ભલ. ૯
 આધારભણ, જગત સ્તવન, સર્વેશ્વર શ્રુતિ સાર,
 આત્મારામ, પુરણ કામ, દયારામ ઉર હાર ૧૦

(૨૦)

પદ ૨

એવોરે દીવસ તે ક્યારે આવશે, બૃદ્ધી જઈશ હું સઘળો આ
મમાઁ જો; ચિત્તવૃત્તિ મારી ચોટી રહેશે ચિદાત્મમા, અળગા
થાશે સર્વ વિષય વિકાર જો. એવોં ૧ માત પ્રમાણે દેખીશ
મઘળી માનુની, કીચ પ્રમાણે જાણીશ ધાતુ સર્વ જો, પેતાવન
હું પેખીશ સઘળા પ્રાણીને, મોહ તણો તો ટાળી નાખીશ ગર્વ
જો. એવોં ૨ ઉર્મીઓ આનંદની ઉરમા ઉઠશે, ધોવાશે મન
મેલ બધો નિરધારજો; વિષયો વિષ્ટાવત મો મુજને લાગશે, અધ
બને છે જેમા નર ને નાર જો એવોં ૩ પ્રીતમ પ્રેમ રહેશે
એકજ આપમા, પાપ પ્રપચો જાશે સહુ જરૂર જો; પ્રકૃતિકાર્ય
મહિત ઝટ લયને પામશે, આત્યતીક પ્રલયનુ થાશે પુર જો. એવોં ૪
મુસુમી સામ્ય અવસ્થાને ભેદી કરી, પરમ પ્રભુપદ થાશે સુખકર
વાસજો, સાક્ષીરૂપે વરતીશ રે હું સર્વદા, વિષયો દેખી દીલથી
થઈશ ઉદાસ જો. એવોં ૫ ખાનપાનમા મઝા ન મુજને લાગશે,
મમતાનુ તો તુટી જાશે મૂળ જો, સગા સખધી વીસારે પડશે
વળી, લખ ચોરાશી થઈ જાશે નિરમૂળ જો એવોં ૬ તદાકાર
વૃત્તિ સ્થીર રહેશે સર્વદા, દ્વૈતતણો તો નિશ્ચય થાશે નાશ જો,
જીવન્મુક્ત સ્થીતિ બની રહેશે માહરી, ઉપાધીઓનો અળગો
થાશે પાશ જો. એવોં ૭ રાત અને દિવસ તો ન્યા પડતાં
નથી, જરા-જન્મ-મૃત્યુનો ન્યા નહિ વાસ જો; નિશ્ચય સુખ
અનુભવશુ નથુ ત્યા જઈ, ન્યા છે કેવલ ચેતન્યનો નિવાસ જો
એવો રે દીવસ તે ક્યારે આવશે ૮

(૨૧)

પદ ૩

હે પ્રભુ દીન દયાળા, પ્રાણ આધારા ભક્તિ આપો ભગવાન,
ભક્તિ આપો ભગવાન, ભક્તિ આપો ભગવાન હે
ચંદની ખીટી પૂર્ણિમાની, એવો અતર થાતા પ્રકાશ,
અજ્ઞાનકેરૂં અધારૂં તે તરત થાય છે નાશ હે
સચરાચરમા વ્યાપી રહ્યા, એવા દીન બધુ દયાલ,
માયાશક્તિ આપતણી, તેનો કરૂં હવે હું ખ્યાલ હે
મસારમા રચ્યા પર્યાં રાખે, ભક્તિ કરવા દે ન લેશ,
આપ સગાથે પ્રીતિ બેડે, તેને આવીને મારે ઠેસ હે
આપની માયા દુર્ઘટ ઘટના, ગુણવાળી કહેવાય,
ગુણાતીત પ્રભુ આપ ગોવીંદા, કરો હમારી રહાય હે
દુષ્ટને મારવા, ભક્તને તારવા, આપ ધરો અવતાર,
કૃપણ કનેચા નામ ધર્યું, આબ્યા યશોદાજીને દ્વાર હે
અસ્તિ ભાતિને પ્રિયરૂપ,, સર્વ વ્યાપક છો ગોપાલ,
નામરૂપ ધરાવી પારણે પોઢ્યા, થઈ નાનેરૂં બાલ હે
આપની માયાનો પાર ન પામે, આ ચતુર વારવાર,
એવી માયામા નવ દુબાડો, ને ઉતારો પેલે પાર હે

પદ ૪

પ્રભુ ભવસાગરસે તારો, કાળ મૃત્યુ ભય શોક નિવારો,
તુમ વિના મેરે ઓર નહિ કોઈ, તુમ હો સુખસાગર સોઈ પ્રભુ

(૨૨)

પદ ૫

આપ છો અનાથ નાથ, દીન હું ભીખારી;
 બારણું પોકારૂં પ્રભુ પ્રાર્થના તમારી ટેક.
 વાથુ આ પ્રચંડ વાય, હૃદય નાવ ઝોક ખાય,
 થાવ નાથ સ્હાય આપ લ્યો મને ઉગારી આપ.
 આપ માત તાત બ્રાત, સુણી મમ દીન બાત,
 રાખો બાલ અંક તાત સકટો નીવારી આપ.
 અતરે તપે છે તાપ, પીડતાં પ્રભુજી પાપ,
 સકટ સમયે સ્હાય કરો, પ્રાર્થના સ્વીકારી આપ
 પાય નાખી બેઠે હાથ, જન્યુ બાલ હું અનાથ,
 મસ્તકે કૃપાળુ હાથ મુકો સુખકારી આપ

પદ ૬

(રાગ પ્રભાત.)

અખિલ બ્રહ્માડમા એક તું શ્રી હરિ, જીજ્ઞેષે રૂપે અનત ભાસે,
 દેહમા દેવ તું, તેજમા તત્વ તું, શૂન્યમા શબ્દ થઈ વેદ વ્યાસે,
 પવન તું, પાણી તું, ભૂમી તું ભૂધરા, વૃક્ષ થઈ કુલી રહ્યા આકાશે,
 વિવિધ રચના કરી અનેક રસ લેવાને, શિવથક્રી જીવ થયો એજ આશે
 વેદ તો એમ વહે, ધૃતિ સ્મૃતિ સાબ દે, કનકકુડલ વિષે, બેઠ નહોયે,
 ઘાટ ઘડીયા પછી, નામરૂપ જીજ્ઞવા, અતે તો હેમનુ હેમ હોયે,
 મુક્તમાં ખીજ તું, ખીજમા વૃક્ષ તું, જોડે પટતરો એજ પાસે,
 બાણે નરસૈયો એ, મન તણી શોધના, પ્રીત કરૂં પ્રમથી પ્રગટ થાશે

પદ ૭

સૌનુ કરો કલ્યાણ, દયાળુ પ્રભુ સૌનુ કરો કલ્યાણ ટેક.

નર નારી પશુ પક્ષીની સાથે, જીવ જંતુનુ નમામ. દયાળુ. ૧

જ્યનાવાગીઓ સૌ મુખ ભોગવે, આનંદે રહી આરો જામ દયાળુ. ૨

દુનીયામાં દરદ દુકાળ પડે નહિ, લહે નહિ કોઈ ગામ. દયાળુ. ૩

સર્વ જગે મુખકારી વધે ને, વળી વધે ધન ધાન્ય દયાળુ. ૪

કોઈ કોઈનું જીવે નવ ઇચ્છે, સૌનુ ઇચ્છે સૌ રમાન. દયાળુ ૫

પોતપોતાના ધર્મ પ્રમાણે, સર્વ ભલે ભગવાન દયાળુ ૬

પદ ૮

(રાગ પ્રભાત)

નટવરલાલ કાલ લય ભજન, આમલાલ મુખદાઈ રે,

રોમરોમ મુખ મુખ જેતામા, નીત નીત શાન્તિ સવાઈ ટેક. ૧

તનના તાપ અને મનના મળ, અમરણ માવથી વનય રે.

મનમોહન મુગ્ધીધર ગીરધર, ગોપીવર ગવગય રે ન. ૨

દામ ન બેમે કામ સરે બહુ, નામ નાથનુ રહેલુ રે

સમજી ઝટ સમજી લઈ મનમા, એજ રે સૌ પાલુ રે ન. ૩

ચુક ચોટ ગુમાવે અવસર, તે નર તો ધગબાયા રે.

નીર ગયા વહી પાળ ન બાધી એ જન અંતે રેયા રે ન ૪

લાગ કરી આવે નહિ આવે, મોઘો મનખો મળીઓ રે,

લક્ષ યોગથી ભટકી થાક્યો, નાથની નજરે ચરીયો રે ન. ૫

મહેર કરી મહારાજે તુજને, આપ્યું તગવાનુ ટાણ રે.

તાર સાધીને ત્યાગ થઈ જા, કાલ આવશે આજી રે. ન. ૬

નામ કેવ નૌકાથી આ લય, સાગર તરેવા મહેલો રે,

જ્યજ્યકારી હરીવરનો, બાધ કમર સહ પેહેલોરે. ન ૭

(૨૪) .

યશ અપયશને લાલ હાણુ, સુખ દુ ખ માન અપમાને રે.
 શ્રી હરિકેરી મધિષા બાણી, હર્ષ શોક રમે માને રે. ન. ૮
 હરી કરશે તે હશેજ રૂડુ, એમ ભરેસો આણી રે,
 રિંધ સિંધ હરિની દાસ હુ હરિનો, જન હરિના લે બાણી રે. ન. ૯

૫૬ ૯

વૈષ્ણવ જન તો તેને કહીએ, જે પીડ પરાઈ બાણે રે.
 પરદુ ખે ઉપકાર કરે, પણ મન અભિમાન ન આણે રે વૈ. ૧
 સકળ લોકમા સહુને વદે, નિદા તે ન કહે કેતી રે.
 વાચકાય મન નિશ્ચય રાખ, તો ધન્ય જનની તેની રે વૈ. ૨
 સમદ્રષ્ટીને તૃષ્ણા ત્યાગી, પરસ્ત્રી જેને માત રે,
 જીજ્ઞાસકા અસત્ય ન બોલે, પરધન ન ઝાલે હાથ રે વૈ. ૩
 મોહ માયા વ્યાપે નહિ તેને, દ્રઢ વૈગન્ય જેના મનમા રે,
 રામ નામ શુ તાળી રે લાગી, સકળ તીરથ તેના તનમા રે વૈ. ૪
 વણુ લોભીન કપટ નહિત છે, કામ ક્રોધને નિવાર્યા રે.
 ભણે નગ્નૈયો તેનું દગ્ગન કરતા, કુળ દંડાનેર તાર્યા રે વૈ. ૫

૫૬ ૧૦

સાચુ તો સગપણ રે, સમજ મન મ્યામતાણુ.
 બાકી સર્વે જુદું રે, કયુ નથી કામ તાણુ ટેક.
 માત તાત મુત બ્રાતને ભગિની, સગા સહોદર સહોય.
 કુળ કુટુંબ સગા જોત્ર ને જાતી, તાડ છે નહીં કોઈ.
 સાચુ એ તો સર્વે રે, સુખ અને દામતાણુ. સાચુ તો. ૧
 જનુની જનક એવા કર્યા કેટલા, ધરી જેટલી દેહ.
 લેણાદેણીનો સંબંધ છુટયો, ત્યારે મુકી આગ્યો તેહ
 કોઈએ ન બતાવ્યુરે, ઠેકાણુ વિશ્રામ તાણુ. સાચુ તો. ૨

જોને હરિ વીણ હેત કરી, કાણુ આપે મનુષ્ય અવતાર;
 પશુ પંખી ફેરીને આપો, ભજનતણો અધિકાર,
 ભજે તેને આપે રે, પદ નીજ ધામ તણું સાચું તો. ૩
 આણુ આસક્તિ કહ્યું નવ રાખીશ, માયા મનથી છોડ,
 નિશ્ચિત થઇ સહ શોક તજીને, પ્રીતી પ્રભુચું બંડ,
 દયા દીન રજની રે, ગટણ કર મનનાણુ. માયું તો. ૪

૫૬ ૧૧

વૈષ્ણવ નથી થયા તું, શીઘ્ર ગુમાનમા ધુમે,
 હગ્ગિન નથી થયા તું, શીઘ્ર ટેક
 હગ્ગિન બંધ હટાડુ નવ હગ્ગ, દ્રવ ન હરિગુણ ગાતા,
 કામ ધામ ચટકી નથી કટકી, કોધે લોચન રાતા વૈષ્ણવ ૧
 તુજ મગે 'કાદ' વૈષ્ણવ થાએ, તો તું વૈષ્ણવ સાચા
 તારા સગનો રંગ ન લાગે, ત્યાહા લગી તું કાંચા વૈષ્ણવ ૨
 ખરદુ ખ દેખી હફે ન દાઝે, પરનીદા નથી ડરતો.
 વહાલ નથી નિઠવનું સાચું, હડે ન હુ હુ કરતો વૈષ્ણવ ૩
 પગપકાં પ્રીત ન તુજને, ચારથ છુટયા છે નહિ.
 કેહેણી તેરી રહેણી ન મળે, ક્યાહા લગ્યુ એમ કહની વૈષ્ણવ ૪
 ભજવાની રચિ નથી મન નિશ્ચે, નથી હગ્ગિનો વિશ્વાસ,
 જગતતણી આશા છે જ્યા લગી, જગત ગુડ તું દાસ વૈષ્ણવ ૫
 મનતણો ગુડ મન કરેશ તો, માચી વંતુ જટશે
 દયા દુઃખ કે સુખ માન પણ, સાચુ કહેવું પડશે વૈષ્ણવ ૬

૫૬ ૧૨

આલોકમા જનમીને સુદૃતો ન કીધા
 પાપે પચી વિષય વિપ પ્રીતેજ પીધા.
 નાતો કપી સુજન સગતી લાલ લીધો
 રે રે ગુણે ન તમથી મનિમદ ખીધો

દેષે કરી જનતણાં, દુ ખ ંઁઈ રાચું,
 ગગે કરી તનતણાં, સુખ નિત્ય રાચું;
 પ્રીતે કથા શ્રવણમા, નથી કાન દીધો ૨ ૨ ૨
 સતો સમીપ જઈ હું, નથી પાપ લાગ્યો,
 સાચે ગુને નિજ કૃપા, વિણ હું ન જાગ્યો.
 આપો લમા અનવધી, અપરાધ કીધો,
 ના હું પ્રભુ તમથી મનિ મંદ ખીધો ૨ ૨ ૩

૫૬ ૧૩

હું કહું આ મેં કયું એ માનવી મીથ્યા બંધ,
 ઇશની આજ્ઞા વિના ના પાન પણ લાલી શકે;
 ચંદ્ર તાગ સૂર્યને અલની ગતી આધીન છે,
 કીરનારની ન્યારી કળા, જ્યાં સર્વ પ્રાણી ફીન છે.
 કસ્યાણુ દાતા છે વિધાતા, સતના ભગવતે,
 તે નિરજન નાથને, નમીએ નિગતર અતરે

લાવણી.

જળ જળ, થળ થળ, કણ કણ, પ્રગળ, ગમ ગ્હો છે રમી રમી ટેક.
 અકળ અકામિ, નિર્મળ નામી, સૃષ્ટિ સકળ તણા આમી,
 ઘટ ઘટ, પટ પટ નટ ખટ કપે, વેદ પુરાણે બહુ નામી,
 જેને મળવા મલા મુનીવર, દેલ ગયા કઈ દમી દમી,
 જળ જળ, થળ થળ, કણ કણ, પ્રગળ, ગમ ગ્હો છે રમી રમી ૧
 વૃક્ષ પવનમા, અગન ગગનમા, જગલ મગલમા વગી રલ્હો,
 કૂળ કૂલ દળમા, વાયુ વમળમા, કીટ કુજરમા એજ લલ્હો;
 ખેલે ખલકે, અલખ અવરૂપે, શ્યામ સુદર મન ગમી ગમી,
 જળ જળ, થળ થળ, કણ કણ, પ્રગળ, રામ ગ્હો છે રમી રમી. ૨

બહુ બળ ધારી, વિન્ય વિહારી, ભવ ભવ હારી જગે ઝરમે,
 અહ મડળમાં, અવનિતળમાં, પળ પળ ક્ષણમાં ટંગે ઢંગ,
 દેહ નગરમાં દીપી ન્હો છે, ગોધા કાયા ધમી ધમી;
 જળ જળ, થળ થળ, કણ કણ, પૂરણ, રામ રહ્યો છે રમી રમી. ૩
 નિર્મળ ન્યાયી, સદા સદાયી, ધાર્દ ધાર્દ બ્હાડ કંડે,
 ભક્તતણો ભીડ ભજન, ગંજન, દુષ્ટતણા દળ તુન્ટ હડે,
 મનખા દેહે શોધી લેજે, ખોટ ઘણેરી ખમી ખમી,
 જળ જળ, થળ થળ, કણ કણ, પૂરણ, ગમ રહ્યો છે રમી રમી. ૪
 કેવો કેવા રૂપે ઈશ્વર, એ ચગ્યાઓ ન્હા ન્થી,
 અકળ, કળાએ કેવી રીતે, અફસ ગઈ છે હચી મચી,
 વાદ વિવાદે વટે આખત્તા, તેમ વટો છો વમી વમી,
 જળ જળ, થળ થળ, કણ કણ, પૂરણ, રામ રહ્યો છે રમી રમી. ૫
 નામદેવ, નન્સદયો, સગરી, ધના ભગતને ધન્ય કયો,
 અન્નમીસ, કર્માપાઈના, જન્મ મંજુનો ત્રાસ હયો,
 અનેક અધર્મિ ઉદ્ધાર્યા, જેની પીડા ગઈ સમી સમી,
 જળ જળ, થળ થળ, કણ કણ, પૂરણ, રામ રહ્યો છે રમી રમી. ૬
 છાકો છાક્યો કરે છાકમાં, અધો થઈ ધધો તાણે,
 ધામ ધગતન પામી હગમી, હરિ હૈયામાં નવ આણે,
 નવ મહિના માના ઉદગમાં, વ્યાધી કાધી કમી કમી,
 જળ જળ, થળ થળ, કણ કણ, પૂરણ, રામ રહ્યો છે રમી રમી. ૭
 હરિ અર્થે હરગીચ નવ આપ્યુ, રામા અર્થે નળ્યો બળ્યો,
 કરી કમાણી કયાહી સમાણી, હીલ માંગમાં દળ્યો વળ્યો;
 ભુખ્યાને ભોજન નવ આપ્યુ, તુ હગ્યાયો જમી જમી,
 જળ જળ, થળ થળ, કણ કણ, પૂરણ, રામ રહ્યો છે રમી રમી. ૮

ખોટો કબાલો, કુટુંબ કળિલો, હવે ભજી લો હરિ હરિ,
 નહિ કઈ સાથે, આવે હાથે, કહુ છુ ચેતો ફરિ ફરિ;
 ભવજળ તરવા નાવ મળ્યુ છે, લખ ચારાસી ભમી ભમી,
 જળ જળ, થળ થળ, કણુ કણુ, પૂરણુ, રામ રથો છે રમી રમી. ૯
 ગગા જેવા નિર્મળ માણ, અવસ તણી ભક્તિ સાર,
 ગચિ કવિના કવિવર ભગવાને, જે આખર છે ભવનાર,
 ધિગા ધણીને હાથ કરી હ્યો, વારવારે નમી નમી,
 જળ જળ, થળ થળ, કણુ કણુ, પૂરણુ, રામ રથો છે રમી રમી. ૧૦

શાર્દૂલ વિકીરિત.

સકળે સવળો પ્રપચ ઉપજ્યો, જંત નાશ તેનો ચહો,
 તોએ તેહનુ મળ નિર્મળ કરી, સર્વે ઉપાધિ દહા,
 દિવકાલે અવિચ્છિન્ન સન્નિયદ અનં આનંદ આધો ભર્યા,
 બ્રહ્માનંદ વિષે જ તલ્લીન બનો તેથી જ સર્વે તર્યા

આનંદની ઘડી. (સવૈયા-લાવણી)

ન્યધર્મ જે ઘડીએ સચવાયે તેજ ઘડી આનંદ તણી,
 સત્પુરૂષનો સગમ થાએ તે ઘડી આનંદ તણી,
 જ્ઞાતિના અભ્યુદયની તેમજ ન્વદેશનુ હિત કણી,
 શ્રેષ્ઠ ક્રિયા જે ઘડીએ થાયે, તે વડી અતિ આનંદ તણી.
 ભાવિક સ્વદેશ ભક્ત પુરૂષના વચનામૃતના પાન તણી,
 જે ઘડી જગમા પ્રાપ્ત થાય છે, તે વડી અતિ આનંદ તણી;
 માગ્યા મેહ વઝમે મહીતગમા, તેજ ઘડી આનંદ તણી,
 સપ જપ વરતાયે જનમા, તે ઘડી અતિ આનંદ તણી.
 કામ ક્રોધ મદ મોહ લોભ એ, વૃત્તિ વિકારી અતરની,
 સદ્ભાગ્યે નિર્મળ થાયે તો, તે ઘડી અતિ આનંદ તણી;

અણુધાર્યો મેળાપ મિત્રનો, તેજ ઘડી આનન્દ તાળી,
મળે લાલ જગ તત્વ જ્ઞાનનો, તે ઘડી અતિ આનન્દ તાળી
અણુચિન્ત્યુ મનગમતુ થાયે, તેજ ઘડી આનન્દ તાળી,
ભ્રાતૃ ભાવ ઉરમા ઉલરાયે, તે ઘડી અતિ આનન્દ તાળી,
સાનિ ભાગતા લાલજ થાએ, તેજ ઘડી આનન્દ તાળી,
તે પૈમે પદ્મ ખ દયાયે, તે ઘડી અતિ આનન્દ તાળી
માત તાતને પતિ વિગેરે, શિષ્ય જનોની મેવ તાળી,
પ્રરણુ તેમની પ્રમત્તતાની, તેજ ઘડી અતિ આનન્દ તાળી
જે ઘડી પ્રભુના ભજન ધ્યાનની, તેજ ઘડી આનન્દ તાળી,
તેમા એકાગ્રતા ચિત્તની, તે ઘડી અતિ આનન્દ તાળી,
હૃદય મદાગે દષ્ટ દેવની, જે ઘડી પદ્યગમણી તાળી,
“શ્યામજન્મ” સકળ કર અનુપમ, તે ઘડી પરમાનન્દ તાળી

હરિહરોત્તમક સ્તોત્ર.

કસારિ કાન્ત કવિ કેશવ કેશિનાથ, કામાગિ કામદ કપાન્દિ કપાલીનાથ;
કામેશ કૃષ્ણ કમલાપતિ કૈટભાગિ, વન્દુ હરિહર પ્રભુ ભવભીતિ હારી. ૧
ગિરિન્દ્રનાથ ગિરિજેશ ગુણાત્મ કેશ, ગાર્વિદ ગોપ ગરુડધ્વજ ગોકુળેશ;
ગૌરિ વિનાયક ગણેશ્વર, ગગધારી વન્દુ ૨
ચાપેશ ચારૂ ચપલેશ ચતુર્ભુજેશ, ચદ્રાવન સચરાચ્ય ચંદિકેશ;
ચાલુર ચડ દલનેશ્વર ચક્રધારી વન્દુ. ૩
ત્રિનેત્ર ત્રિનયન ત્ર્યક્ષ ત્રિલોચનેશ, ત્રિમૂર્તિ ત્રિપદ ત્રિલોકા ત્રિવિક્રમેશ;
ત્રિશૂલ હસ્તધર ત્ર્યંબક ત્રિપુનારિ. વન્દુ. ૪
નાગાગિ ગામિ નરસિંહ નગેશમેશ, નાગેન્દ્ર હાર નિલ લેહ હીન નન્દીકેશ;
નાગેશ નન્દ સુતનુ નવનીત હારિ વન્દુ. ૫
પિનાક પાણિ પશુપતિ પ્રમથાધિનાથ, પદ્મે ક્ષણેશ પુરુષોત્તમ પદ્મનાભ;
પુષ્પાયુધારી પ્રભુ પદ્મ પાશધારી. વન્દુ ૬

આજિખલુ ભૂયઃ ભગર્ભા ભવેદ્ભવંશ, ભાલેન્દુ ભર્ગ ભવભૂતપતિ ભૂતેશઃ
ભસ્મામુરારિ ભગવાન ભગ્ગ શાયિ વન્દુ. ૭
મૃત્યુજય મૃડ મદાપલ મન્થમારિ, મુકુદ મત્સ મધુસૂદન મુષ્ટિકારિ;
મદાકિની ધરમદેશ, મૃગાક ધારિ વન્દુ. ૮
વૈકુંઠ વિંભુ વિભુ વામન વાસુદેવ, ત્રિલોચનેશ ત્ર્યલધ્વજ વામદેવ;
ત્રિભુ વરેશ વીર વિદ્યુત વૈભુ ધારિ વન્દુ. ૯
ત્ર્યાલુગલીન શિવશ કરુણ પાણિ, શૌરિ શ્રીકાન્ત શુકલામ્બરશારંગપાણી
શભુ શ્રીકૃષ્ણ શિનિષ્ઠ ધર સર્પ દારિ વન્દુ. ૧૦

એ દિનનાં છે ધર ૨૨ સઘળાં, એ દિન અહીં રહેવાનું છે,
એ દિનનાં છે સગા સળાંધ્રા, એ દિન સુખ લેવાનું છે;
એ દિનનો છે પખી મેળો અંતે ઉડી જવાનું છે,
લોકો જેને દુનીઆ કહે તે, એક મુસાફરખાનું છે.
(બુદ્ધદેવ.)

હાથ ભેડીને વીનવું, શ્રીહરિ થાઓ પ્રસન્ન;
ધર્મ સનાતનમાં તમે, કરજો દૃઢ મુજ મન. ૧
કાયા, વાણી મન મુજ, નિર્મળ રહો સદાય;
ઉદય કરો સદ્બુદ્ધિ કે, ભુલમાં નહી ભમાય. ૨
ધર્મ તણા ઉપદેશ સહુ, પ્રેમે નિત્ય પમાય;
એવું મુજ જીવન હજો, એજ જાન્યું જગરાય. ૩
જો જામે નિશ દિન જામે, તો તામે પરવિણ્ય;
સરિતા ગજકું લે ચક્ષી, ઉધ ચલાવે મીન. ૪

(૩૧)

(ભગવત સ્મરણ ધુનો.)

- ૧ હરે રામ હરે રામ રામ રામ હરે હરે,
હરે કૃષ્ણ હરે કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ હરે હરે.
- ૨ જય શ્રી હરિ સચ્ચિદાનંદ જય શ્રી સદગુરૂ પરમાનંદ
વિશ્વનાથ વિશ્વશ્વર સ્વામી, વિશ્વભર પ્રભુ અન્તર્યામી
- ૪ જય શ્રી સદગુરૂ સ્વામી, જય શ્રી પ્રભુ અન્તર્યામી.
- ૫ જય જય રામચંદ્ર રઘુવીર, સીતા રામચંદ્ર રઘુવીર.
- ૬ જય જય ગોવર્ધનધારી, મુકુદ માધવ ભિરિષ્ણરી.
- ૭ શ્રી રામચંદ્ર રઘુવીર, જય જય રામચંદ્ર રઘુવીર.
- ૮ રામકૃષ્ણ ગોવિંદ, જય જય હરિ કૃષ્ણ ગેષ્વિન્દ.
- ૯ જય જય સદાશિવ સદગુરૂ, જય જય પરતત્ત્વ સદગુરૂ
જય જય પરતત્ત્વ સદગુરૂ, જય જય ચિદાનંદ સદગુરૂ
- ૧૦ જય જય ચિદાનંદ સદગુરૂ, જય જય નારાયણ સદગુરૂ
- ૧૧ જય જય નારાયણ સદગુરૂ, જય જય રામચંદ્ર, સદગુરૂ
- ૧૨ હરે શિવ હરે શિવ, શિવ શિવ હરે હરે,
હરે શંભો હરે શંભો, શંભો શંભો હરે હરે.
- ૧૩ હરે વિષ્ણુ હરે વિષ્ણુ, વિષ્ણુ વિષ્ણુ હરે હરે,
હરે દેવ હરે દેવ, દેવ દેવ હરે હરે;
- ૧૪ જય જય જગન્નાથ સદગુરૂ, જય જય પ્રભુદેવ સદગુરૂ
- ૧૫ જય જય પ્રભુદેવ સદગુરૂ, જય જય શિવશંકર સદગુરૂ
- ૧૬ પરંપ્રભુ સદગુરૂ શ્રીહરિ પરંપ્રભુ સદગુરૂ

(૩૨)

- ૧૭ નારાયણ સદગુરૂ શ્રીહરિ નારાયણ સદગુરૂ.
 ૧૮ હરે કૃષ્ણ ગોવીંદ જયજય હરે કૃષ્ણ ગોવીંદ,
 રાધે કૃષ્ણ ગોવીંદ જયજય રામ કૃષ્ણ ગોવીંદ.
 ૧૯ અખંડાનંદ અદ્વૈત છે પ્રભુ અખંડાનંદ અદ્વૈત.
 ૨૦ દેવ નિરંજન સદગુરૂ સ્વ.મી, સદા સમરીએ અંતર્યામી.
 ૨૧ એક અખડીન અજઅવિનાશી, સતચિતઆનંદ પ્રહ્લાપ્રકાશી.
 ૨૨ રઘુપતિ રાઘવ રાજરામ પતિત પાવનસીતારામ.
 ૨૩ નિત્ય લગ્ન હું સીનાપતિ, જેથી થાય અખંડ સદગતિ.
 ૨૪ પ્રભુ લજવામાં છે કંઠ્યાણુ, ખંધન તોડી પામે નિર્વાણુ

શ્લોકાર્જુન પ્રવક્તામી, યદુજાં ગ્રંથ કોટિભિ.
 પ્રજા સત્યં જગન્મિથ્યા, ભવો પ્રહૈવ ના પર:

પુરાણકો પાર નહીં, વેદનકો અંત નહિ,
 વાણી તો અપાર કહો, કહાં ચિત્ત દીભએ;
 લાખનકી એક કહું, કરોડકી એક કહું,
 સખહું મેં સાર એક, રામ નામ લીભએ.

જનન્યા મિત્ર ધંતો માં ચે જના: પુર્વપાસતે ।

તેષાં નિત્યામિયુક્તાનાં યોગક્ષેમ વદાન્મહમ્ ॥

ૐ શાન્તિ, શાન્તિ, શાન્તિ: ॥

બોધ વચન.

જ્ઞાની થવા કરતાં સહાયરણી થાઓ.

૧ માણસ માનને કંઈની રીતે જ્ઞાન મેળવવાની ઇચ્છા થાય છે પણ જે માણસ પ્રભુથી દૂરતો નથી તેને જ્ઞાન શા ખપતું છે?

૨ પોતાની વિદ્યાથી ગર્વિષ્ઠ થયેલા પડિત કરતા અધર્મનિત્ત મા માન્ય મનુષ્યને પરમેશ્વર વધારે ચહાય છે પોતાના આત્માનું ક'યાળ બુદ્ધિ જાગ્રતને માત્ર ઐહિકવિગ્રાજ શામેલ તે અવગેરે તે દોગયો છે

૩ જે આત્માને આજાપે છે તેનો અલકાર ટળી જાય છે અને બીજા માણસો પોતાના મૃતિ કરે તે। તે કદી રાજ થતો નથી

૪ જ્ઞે કોનું આ દુનિયાની બધા બાબતોનું જ્ઞાન હોય પણ જ્ઞે તે સહાયરણી ન હોય તો શુ પ્રભુ તેના કિપર પ્રસન્ન થશે? તે આપણા કર્મ બાબી જુએ છે આપણે શુ શુ જાણીએ છીએ તેના બાબી નહિ

૫ ઐહિક વસ્તુઓનું જ્ઞાન મેળવવાની અપરિમિત તૃણા જેમ, અને તેમ આછી કન્યા જ્ઞેષ્ઠએ, કાગળ કે તનાથી ઘણા જુગાડા થાય છે તથા મન ભ્રમિત થાય છે

૬ પડિતો ઘણીવાર પોતાના જ્ઞાનનો આડખર કરવા નિમ્મુક થા છે અને બીજા માણસો તેમની મુદ્દિના વખાણ કરે તે સાબળી તેમના આત્મા ઘણા પ્રસન્ન થાય છે

૭ એવા ઘણા પ્રકારના જ્ઞાન છે કે જેનું જ્ઞાન આત્માના વન માટે ઉપયોગી નથી તેથી એવા બીજા દરજ્જાના ઉપયોગીના ધરના નારી વસ્તુ પાટળ લક્ષ આપી નાથી અગત્યનું કાર્ય જે મોક્ષપ્રાપ્તિ છે તેના તરફ જે દુર્લક્ષ આપે તેને સુખ ગણવા જોઈએ.

૮ ઘણા શત્રોથી આત્માની તૃપ્તિ સમવી નથી પણ પાત્ર જન નથી મન સ્થિર થાય છે અને શુદ્ધ અવ કરણથી પ્રભુ મુક્તિપ્રાપ્ત થોઅતા આવે છે

- જો તમારા જ્ઞાનના વિસ્તાર સાથે તમારી સાધુતા વધશે તો વધારે જ્ઞાન અને શક્તિ ખરા નિર્ણય પર આવવામાં સહા નહિ થતા અતગમ્ય નાખશે

૧૦ બીજા તમારી શક્તિ કે નિપુણતાની સ્તુતિ કરે એમ ઈન્દ્ર પદ્મે તમારા પોતાના જ્ઞાન તરફ જ નમે શુભદ્ર શાએ

૧૧ ત્યારે તમને એમ લાગે કે તમારું જ્ઞાન ધાર્મ્ય બોહોળ અને તમે ઘણી બાબતો પર માહિતી ધરાવો છો ત્યારે યાદ રાખો તમે જાણો છો તેના કરતા હજી તમે નથી જાણતા એવી બાબતો ઘણી

૧૨ તમારા જ્ઞાન માટે અગર થવાને બદલે હજી અજ્ઞાન એવી નવા રામે

૧૩ તમારા કરતા વધારે વિદ્વાન અને શાસ્ત્રને વધારે સારી નિષ્ણતાવાળા પ્રભુ છે એનું જ્ઞાન જોવા તો માટે લોકમાં પ્રસાર નિયંત્રણની કથા તુલના રાખવી જોઈએ?

૧૪ જો તમારે સાચું અને લાભકારક જ્ઞાન મેળવવું હોય તો અપ્રમિદ્ધ રહેવામાં જ મનોજ્ઞ માનજો

૧૫ પોતાના બુદ્ધિ, શક્તિ કલ્યાણ વિશે નમ અભિપ્રાય બાધવો એજ અંગ્રેજી આત્મ શિક્ષા છે અને સાથી અગત્યનો પાસ એજ ગીબનાઈ છે પોતાને માટે નનૃતા અને બીજાને માટે ઘણું સન્માન એજ હુદાપણ છે અને પરિપુર્ણતાનું એક નિન્દ છે

૧૬ જો તમારી નજરમાં કોઈ પાપાયગ્નુ કરુ હોય તો તેથી દુર્ગત તમે તેના કરતા વધારે ગુદ્ધ છો એવા આકાર મનમાં કઠી બાંધવા નહિ કમકે પ્રશુન આકાર પ્રિય નથી

૧૭ આપણે દરેકને માટે નીતિના માર્ગપત્રથી લથડી પડવાના નભવ છે પણ બીજા કરતા આપણે માટે તે વધારે બનવા જેવું છે એવું મનમાં રાખી જગત રહેવું. (નર્મદાશંકર બાળાશંકર)

